

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Fořta, Ph.D. a soudců Mgr. Jiřího Straky a Mgr. Kamily Drábkové ve věci

žalobce: [redacted], narozený dne [redacted],
bytem [redacted],
zastoupen advokátem Mgr. Michalem Pavlasem,
sídlem Na Sadech 4/3, 370 01 České Budějovice,

proti

žalované: [redacted], narozená dne [redacted],
bytem [redacted],

za účasti vedlejšího
účastníka na straně
žalované:

„HABEAS CORPUS“, spolek, IČO 70108102,
sídlem Ocelkova 643/20, 198 00 Praha 9,

o zaplacení částky 195 000 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalované a vedlejšího účastníka na její straně proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 23.2.2023, č.j. 28 C 273/2022-221,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se** v odstavci I. výroku **potvrzuje.**
- II. Rozsudek soudu prvního stupně **se** v odstavci II. výroku o nákladech řízení **mění** tak, že žalovaná a vedlejší účastník na její straně jsou povinni zaplatit žalobci na náhradě nákladů

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

řízení částku 75 896 Kč společně a nerozdílně, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

- III. Žalovaná a vedlejší účastník na její straně jsou povinni zaplatit žalobci společně a nerozdílně na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 22 264 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku 195 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 11,75 % ročně od 12.6.2022 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku (odstavec I. výroku). V odstavci II. výroku pak uložil žalované povinnost zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 75 896 Kč rovněž do tří dnů od právní moci rozsudku, avšak k rukám právního zástupce žalobce.
2. Vyšel ze zjištění, že žalobce je výlučným vlastníkem nemovitých věcí, a to kromě pozemků a dalších staveb, též rodinného domu čp. ■■■■■ v ■■■■■, přičemž tyto nemovité věci jsou zapsány na LV č. ■■■■■ u katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, katastrální pracoviště České Budějovice, katastrální území ■■■■■. Žalovaná předmětné nemovité věci užívala bez právního důvodu, když v rodinném domě bydlela, a to v období od 1.5.2021 do 31.5.2022. Žalobcem byla vyzvána k vyklizení nemovitých věcí nejpozději do 30.4.2021. Rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 1.7.2021, č.j. 5 C 156/2021-47 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích, coby soudu odvolacího ze dne 2.12.2021, č.j. 19 Co 1208/2021-101, jež nabyly právní moci dne 30.12.2021, byla žalované uložena povinnost všechny nemovité věci (které soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku přesně specifikuje) vyklidit a vyklizené předat žalobci ve lhůtě patnácti dnů od právní moci těchto rozsudků. Znaleckým posudkem pak byla zjištěna výše obvyklého nájemného za užívání předmětných nemovitých věcí, a to ve výši 18 000 Kč měsíčně. Před podáním žaloby pak byla žalovaná vyzvána k zaplacení bezdůvodného obohacení vzniklého užíváním předmětných nemovitých věcí bez právního důvodu v období od 1.5.2021 do 31.5.2022 v celkové výši 195 000 Kč, když žalobce takto požadoval částku 15 000 Kč měsíčně. Žalovaná během řízení před soudem prvního stupně sporovala totožnost žalobce, ačkoliv pak při jednání prohlásila, že vlastníkem předmětných nemovitých věcí zapsaných v katastru nemovitostí je sám žalobce, který byl osobně přítomen soudnímu jednání. V řízení bylo přitom zjištěno, že žalobce měl po určitou dobu svého života chybu v občanském průkazu, kdy za lomítkem svého rodného čísla měl uvedeno ■■■■■ namísto správného ■■■■■. Soud prvního stupně námitku žalované nepovažoval za důvodnou, neboť otázkou totožnosti žalobce, kterou při jednání navíc ověřil, se zabýval v minulosti již Okresní soud v Českém Krumlově (ve výše citovaném řízení) a tuto otázku vyřešil tak, že žalobce v této věci je vlastníkem předmětných nemovitých věcí. Námitku žalované tak soud prvního stupně v tomto řízení považoval za účelovou, když nemá pochybností o způsobilosti žalobce být účastníkem tohoto řízení ve smyslu § 19 o.s.ř. Žalobkyně ve vyjádření k žalobě sice uvedla, že předmětné nemovité věci užívá se souhlasem vlastníka, avšak z provedených listinných důkazů a tvrzení žalobce měl soud prvního stupně za prokázané, že nejméně v období od 1.5.2021 do 31.5.2022 to bylo naopak přes výslovný nesouhlas žalobce. Soud prvního stupně též neměl žádné pochyby o správnosti znaleckého posudku, neboť jeho závěry znalec při jednání obhájil a otázky soudu a účastníků přesvědčivě zodpověděl. Žalobce se navíc domáhá bezdůvodného obohacení v částce nižší, než kterou by vůči žalované mohl žádat na základě opatřeného znaleckého posudku.
3. Výrok o náhradě nákladů řízení, resp. to, že povinnost k jejich náhradě byla uložena pouze žalované, odůvodnil soud prvního stupně tím, že nevyplývalo v řízení, že by byla uzavřena dohoda o případném podílení se vedlejšího účastníka na uložené povinnosti k náhradě nákladů tohoto řízení vůči úspěšnému žalobci. Proto soud prvního stupně uložil tuto povinnost výlučně žalované a nikoliv společně a nerozdílně i vedlejšímu účastníkovi.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

4. Proti tomuto rozsudku podali odvolání jak žalovaná, tak vedlejší účastník na jeho straně. Tato odvolání jsou obsahově zcela shodná. Oba odvolatelé řízení, jež předcházelo vydání napadeného rozsudku vytýkají, že soud prvního stupně nevyřešil dostatečně identitu žalobce. Tvrdí přitom, že zjevně nejde o jakousi blíže neurčenou chybu jakéhosi blíže neurčeného úředníka. Následně pak je v odvolání argumentováno k zájmu vedlejšího účastníka na straně žalované na výsledku sporu a tím k jeho vstupu do řízení. Odvolatelé se pak v odvolání zabývají obecně způsobilostí být účastníkem řízení a poukazují na nesprávně uvedenou číslici za lomítkem rodného čísla žalobce. Poukazují též na to, že na sklonku bývalého socialistického režimu byla vytvořena řadě osob tzv. krycí identita, která funguje dodnes s politickými a ekonomickými důvody. Zpravidla tyto lidé patří mezi tzv. spolupracovníky „Potáčových kluků“ anebo k agentům. Dále pak v odvolání poukazují na střet zájmů při zastoupení žalobce jeho právním zástupcem a tento znovu podrobně rozebírají. V odvolání je též namítáno, že soud prvního stupně odmítl poskytnout vedlejšímu účastníkovi lhůtu k doplnění tvrzení a důkazů po vyhlášení koncentrace řízení. Odvolatelé pak v odvolání podrobně rekapituluji „skutkový vývoj případu od počátku“, a to včetně jiných řízení vedených mezi účastníky. Uvádějí pak podrobnosti například z dovolání žalované proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích č.j. 19 Co 1208/2021-101. Toto dovolání v odvolání podrobně rozebírají a citují z něho. V rámci citace z tohoto dovolání v jiné věci mezi týmiž účastníky jsou pak uvedeny tytéž pasáže týkající se námitek k identitě žalobce jako v odvolání v této věci. V této souvislosti pak odvolatelé odkazují na judikaturu Ústavního soudu a na konkrétní rozsudky Evropského soudu pro lidská práva. V závěru odvolání se pak odvolatelé pouští do úvah označených jako „východiska ústavní stížnosti a ústavní námítky“, čímž argumentují k tomu, že dovolání žalované nemělo být Nejvyšším soudem ČR odmítnuto. K tomu poukazují na další judikaturu Evropského soudu pro lidská práva či Ústavního soudu ČR, ale i Nejvyššího soudu ČR. Navrhli, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně k doplnění dokazování a novému rozhodnutí.
5. K podaným odvoláním se vyjádřil žalobce. Ohledně zpochybnění identity žalobce poukázal na to, že tato námitka byla nejen soudem prvního stupně vyvrácena jako lichá, a o totožnosti žalobce není pochyb. Poukazuje na to, že žalovaná od počátku řízení, resp. nejméně od doručení výzvy k vyklizení ví, že nemá žádný právní titul k užívání nemovitých věcí. Tyto opustila až po zahájení trestního řízení, které proti ní je vedeno. Tvrzené porušení stavovských předpisů bylo šetřením České advokátní komory vyvráceno. Navrhl potvrzení napadeného rozsudku jako věcně správného.
6. Ještě před samotným odvolacím jednáním doplnila žalovaná své odvolání tak, že znovu zopakovala odvolací námítky a poukázala na listinu o započtení ze dne 11.8.2023, jejíž podstatou je sdělení výše škod, které žalobce způsobil žalované odcizením jejího majetku ve výši cca 845 898 Kč. Dále uvádí, že nebylo dosud pravomocně rozhodnuto civilními soudy o včas podaném návrhu na zastavení exekuce vyklizením předmětných nemovitostí. Poukazuje též na reakci žalobce na doručenou listinu o započtení, v níž žalobce požadavky žalované sporuje, ale přiznává, že v nemovitosti [REDAKCE] se skutečně nachází přívěs a infračervená sauna, a že vůči těmto věcem ve vlastnictví žalované uplatňuje zadržovací právo z titulu pohledávky, jež je souzena v této věci. Postupem Policie ČR pak odůvodňuje, proč listina u započtení vznikla až dne 11.8.2023.
7. Při odvolacím jednání žalobce uvedl, že nepovažuje zápočet provedený žalovanou za platný.
8. Odvolací soud po zjištění, že odvolání jsou přípustná podle § 201 o.s.ř. v návaznosti na ust. § 202 o.s.ř., byla podána včas a osobami k tomu oprávněnými (§ 204 odst. 1 o.s.ř.) projednal věc podle § 212 o.s.ř. a přezkoumal napadený rozsudek podle § 212a odst. 1, odst. 3 a odst. 5 o.s.ř.
9. Odvolání žalované a vedlejšího účastníka na její straně nejsou důvodná.
10. Odvolací soud se při svém rozhodnutí zcela ztotožňuje s tím, k jakým skutkovým zjištěním soud prvního stupně na základě dokazování před ním provedeného dospěl a těmto skutkovým zjištěním nemá čeho vytýknout. Důkazy provedené v řízení před soudem prvního stupně tento hodnotil tak,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

jak mu ukládá ust. § 132 o.s.ř., tedy každý důkaz jednotlivě a všechny v jejich vzájemné souvislosti. Z odůvodnění napadeného rozsudku pak vyplývá, že soud prvního stupně přitom pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Zabýval se všemi námitkami účastníků, přičemž rozsah provedeného dokazování odpovídá předmětu řízení a jak již uvedeno, z takto zjištěného skutkového stavu odvolací soud při posouzení odvolacích námitek vychází. Odvolací soud se shoduje se soudem prvního stupně též v tom, že věc je nutno posoudit podle ust. § 2991 o.z., neboť bylo prokázáno, že žalovaná v předmětném období (od 1.5.2021 do 31.5.2022) bez právního důvodu užívala nemovité věci ve výlučném vlastnictví žalobce. Též nárok žalobce na zákonný úrok z prodlení, jež plyne z ust. § 1970 o.z. ve spojení s ust. § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. v platném znění soud prvního stupně zcela správně posoudil. Jak ostatně plyne z podaných odvolání, žalovaná ani vedlejší účastník na její straně v odvolacím řízení de facto proti závěrům soudu prvního stupně o tom, že žalovaná se bezdůvodně obohatila tím, že v uvedeném období 1.5.2021 do 31.5.2022 užívala nemovité věci žalobce bez právního důvodu, nijak nebrojí. V odvolacím řízení pak nezpochybnují ani výši bezdůvodného obohacení.

11. Žalovaná a vedlejší účastník na její straně tak v odvolacím řízení zpochybňují identitu žalobce. K tomu odvolací soud uvádí, že nemá nejmenších pochyb o tom, že žalobce tak, jak je označen v žalobě, je vlastníkem předmětných nemovitých věcí, které žalovaná ve výše specifikovaném období bez právního důvodu užívala. Tím je dána jeho aktivní legitimace v tomto řízení. Jak ostatně bylo objasněno v předchozím řízení, jež probíhalo mezi týmiž účastníky a jež vyústilo ve vyhlášení rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 1.7.2021, č.j. 5 C 156/2021-47 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 2.12.2021, č.j. 19 Co 1208/2021-101, jež nabyly právní moci dne 30.12.2021, tak podle všeho po nějaké období měl žalobce chybně vyznačenu část svého rodného čísla za lomítkem ve svém občanském průkazu a v návaznosti na tuto chybu se jeho nesprávné rodné číslo přeneslo i do jiných úředních listin. Soudu je z jeho úřední činnosti známo, že čas od času k takovým různým pochybením úředníka vydávajícího fyzické osobě průkaz totožnosti dochází. Tato chyba, která se v občanském průkazu žalobce v určitém období vyskytovala, však nemůže žalované přinést úspěch v této věci. Nelze ostatně přehlédnout, jak uvádí soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku a jak plyne z protokolu o jednání před soudem prvního stupně, že žalovaná prohlásila, že vlastníkem předmětných nemovitých věcí je žalobce, který byl tehdy osobně přítomen při ústním jednání před okresním soudem. To, že později začala tvrdit, že žalobce „nepoznává“ a že snad jde o dvě osoby, považuje odvolací soud za nevěrohodné a účelové tvrzení.
12. Odvolací soud nemohl žádným způsobem přihlížet k tomu, že žalovaná se ve svém doplnění odvolání ze dne 17.11.2023 pokoušela o započtení své potvrzené pohledávky „*ve výši cca 845 898 Kč*“ proti žalovanému nároku. Jak plyne totiž z ustálené judikatury, v řízení lze započítat proti žalovanému nároku pohledávku, která je buď nesporná mezi účastníky nebo poměrně snadno doložitelná. Nezpůsobilá k započtení je pak pohledávka, která je nejistá, či neurčitá. V dané věci jde o pohledávku, která je sporná, žalobce ji neuznal a pokud uvedl, že dvě věci z vlastnictví žalované má ve svém držení (přívěs za vozidlo a infračervená sauna) tak výslovně uvedl, že k těmto věcem uplatňuje zadržovací právo. Ostatně sama žalovaná v citovaném podání uvádí, že její pohledávka, kterou chce započítat, je v přibližné výši 845 898 Kč. V situaci, kdy žalobce při odvolacím jednání uvedl, že nepovažuje započtení učiněné žalovanou za platné, nezbylo než odvolacímu soudu s ohledem na uvedené konstatovat, že se o pohledávku způsobilou k započtení nejedná. To však neznamená, že by se žalovaná svých nároků nemohla domáhat v jiném řízení.
13. Nedůvodná je též námitka vedlejšího účastníka na straně žalované spočívající v tom, že mu snad nebyla soudem prvního stupně poskytnuta další dodatečná lhůta k doplnění tvrzení a předložení důkazů, neboť k takovému postupu nebyl důvod. Tento vedlejší účastník se jednání před soudem prvního stupně konaného dne 23.2.2023 (při němž byla přednesena žaloba a prováděno dokazování) účastnil od počátku a pokud vstupuje do řízení, musí přijmout stav řízení, jaký je při jeho vstupu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

14. Žádný vliv na věcnou správnost rozhodnutí soudu prvního stupně nemůže mít ani v odvolacím řízení opakovaná námitka nepřípustnosti zastoupení žalobce jeho právním zástupcem, neboť tento žalovanou tvrzený střet zájmů právního zástupce žalobce ve vztahu k oběma účastníkům byl jako nedůvodný posouzen Českou advokátní komorou.
15. Pokud se pak odvolatelé ve svých odvoláních podrobně zabývají hodnocením podaného dovolání v předcházejícím řízení mezi účastníky, jež bylo vedeno u Okresního soudu v Českém Krumlově pod sp. zn. 5 C 156/2021, hodnocením rozhodnutí Nejvyššího soudu o něm či úvahami o porušení Ústavou zaručených práv plynoucích z rozhodnutí Nejvyššího soudu, pak jsou tyto úvahy, které se vztahují k jinému řízení pro rozhodnutí v této věci zcela bez významu. Odvolacímu soudu nijak nepřísluší se rozhodnutím Nejvyššího soudu v jiné věci mezi těmiž účastníky zabývat a nenalézá ani žádný důvod k tomu komentovat úvahy odvolatelů, jež je vedou k podání ústavních stížností.
16. S ohledem na výše uvedené tak odvolací soud nepovažoval za důvodný žádný návrh žalované a vedlejšího účastníka na její straně k doplnění dokazování v této věci.
17. S ohledem na výše uvedené tak odvolacímu soudu nezbylo, než napadený rozsudek soudu prvního stupně v meritu věci (v odstavci I. výroku) jako věcně správný podle § 219 o.s.ř. potvrdit. Za přiměřeného použití § 220 o.s.ř. pak pouze změnil odstavec II. výroku napadeného rozsudku týkající se náhrady nákladů řízení před soudem prvního stupně, a to z toho důvodu, že úvaha soudu prvního stupně o tom, že pokud nebyla zjištěna dohoda mezi žalovanou a vedlejším účastníkem na její straně o úhradě nákladů řízení je tato povinnost ukládána pouze žalované, nemá oporu v platné právní úpravě. Odvolací soud tak tento výrok změnil tak, že povinnost k náhradě nákladů řízení úspěšnému žalobci byla uložena společně a nerozdílně jak žalované, tak vedlejšímu účastníku na její straně.
18. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení má oporu v ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř., když plně úspěšný žalobce má v odvolacím řízení právo na náhradu nákladů řízení. Ty jsou tvořeny dvěma úkony právní služby po 8 900 Kč (vyjádření k odvolání a účasti při odvolacím jednání), dvěma paušálními náhradami hotových výdajů po 300 Kč a 21% DPH z uvedených částek. Ohledně zákonných ustanovení, podle nichž bylo o výši náhrady nákladů řízení rozhodnuto, odkazuje odvolací soud na odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně, v němž jsou tato ustanovení citována.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání u Okresního soudu v Českých Budějovicích k Nejvyššímu soudu ČR v Brně ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu, avšak jen za podmínek uvedených v § 237 o.s.ř.

Nebude-li podle tohoto rozsudku plněno dobrovolně, lze navrhnout jeho výkon.

České Budějovice 22. listopadu 2023

JUDr. Petr Fořt, Ph.D. v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.